

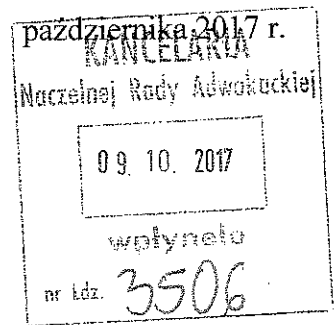

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

GMS-WP-173-235/17

Warszawa, dnia 4

Prezes

Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Jacek Trela

Szanowny Panie Prezesie

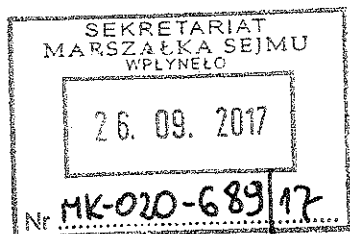
Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2016.1999 j.t. ze zm.) - komisyjny projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy spójności terminologicznej systemu prawnego (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Grzegorz Wojciechowski), z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Komisja do Spraw Petycji
BKSP-020-5-2017

Warszawa, dnia 14 września 2017 r.

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu, Komisja do Spraw Petycji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy
spójności terminologicznej systemu prawnego.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy została upoważniona poseł Grzegorz Wojciechowski.

Przewodniczący Komisji

(Sławomir Jan Piechota)

USTAWA

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy spójności terminologicznej systemu prawnego¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962) w art. 262 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Spory o roszczenia ze stosunku pracy rozstrzygają odrębne jednostki organizacyjne sądów powszechnych, o których mowa w art. 12 § 1a pkt 2, art. 16 § 4a pkt 1 oraz art. 18 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062 oraz z 2017 r. poz. 803, 1948, 2103 i 2261), zwane „sądami pracy”.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1070) w art. 1 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy powierza się odrębnym jednostkom organizacyjnym sądów powszechnych, o których mowa w art. 12 § 1a pkt 2, art. 16 § 4a pkt 1 oraz art. 18 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062 oraz z 2017 r. poz. 803, 1948, 2103 i 2261).

2. Rozpoznawanie spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych powierza się odrębnym jednostkom organizacyjnym sądów powszechnych, o których mowa w art. 12 § 1a pkt 2, art. 16 § 4a pkt 1 oraz art. 18 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 128, 60, 379, 777 i 966) w art. 80:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli oraz ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy.

1) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz uchyla się zdanie drugie,

2) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 nie wyłącza uprawnienia m.st. Warszawy do przekazania wskazanych w nim zadań i kompetencji dzielnicom m.st. Warszawy na podstawie statutu dzielnicy, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1438).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 1999 r. Nr 62, poz. 688 i z 2014 r. poz. 498) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do prowadzenia kampanii promocyjnej oraz do zbierania podpisów stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 12 działu I ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 15 i 1089).”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 15 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zakładzie leczniczym – należy przez to rozumieć zakład leczniczy, w którym podmiot leczniczy wykonuje działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne lub stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne inne niż świadczenia szpitalne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, 1948 i 2260);”;

2) w art. 12 w § 4, w art. 33 w pkt 1 w lit. d i w części wspólnej, w art. 39 w § 5, w art. 44 w § 2 oraz w art. 182 § w 3 we wprowadzeniu do wyliczenia użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „zakład opieki zdrowotnej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „zakład leczniczy”.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Projektowana ustawa jest reakcją Komisji do Spraw Petycji Sejmu RP na petycję skierowaną do Sejmu RP przez pana Sebastiana Adamowicza – którą komisja uznała za zasadną. Celem ustawy jest dokonanie drobnych zmian w pięciu ustawach, dostosowujących występującą w nich terminologię do aktualnego stanu prawnego. Wprowadzenie tych zmian ułatwi adresatom nowelizowanych aktów prawnych ich zrozumienie i właściwe stosowanie w obecnym otoczeniu normatywnym.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana oraz różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W art. 262 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy występuje przywołanie nieistniejących już w polskim systemie sądowniczym sądów wojewódzkich. Sądy wojewódzkie na podstawie art. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1998 r. Nr 160, poz. 1064) stały się sądami okręgowymi, zaś utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych odrębne jednostki organizacyjne sądów wojewódzkich stały się odrębnymi jednostkami organizacyjnymi odpowiednich sądów okręgowych. Ponadto przepis art. 4 tej ustawy nakazuje, by ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o sędziu wojewódzkim, organach sądu wojewódzkiego albo sędziach sądu wojewódzkiego, rozumieć przez to odpowiednio sąd okręgowy, organy sądu okręgowego albo sędziów sądu okręgowego.

Niezasadna byłaby jednak zmiana polegająca na prostym zastąpieniu słów „sądów wojewódzkich” słowami „sądów okręgowych”, a to z uwagi na fakt, że od 1990 roku przywrócono w Polsce trójstopniowy system sądownictwa powszechnego, w którym sprawy z zakresu prawa pracy są rozstrzygane również w sądach apelacyjnych. Dlatego też zaproponowano dokonanie kompleksowej zmiany w art. 262, uwzględniającej zarówno fakt zastąpienia sądów wojewódzkich sądami okręgowymi, jak i przywrócenia sądów apelacyjnych. Zmiana ta polega na odesłaniu do stosownych przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, przewidujących fakultatywne lub obligatoryjne utworzenie w sądach

rejonowych, okręgowych i apelacyjnych odrębnych jednostek organizacyjnych – wydziałów rozpoznających sprawy z zakresu prawa pracy.

Jednocześnie potrzebne wydaje się dokonanie analogicznej nowelizacji ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, w której ust. 1 w art. 1 był skonstruowany według tego samego schematu, co przepis § 1 w art. 262 ustawy – Kodeks pracy. Zmiana ta pociąga za sobą konieczność dokonania podobnej zmiany w brzmieniu art. 1 ust. 2 ustawy o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

W art. 80 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym występuje zdanie: „Przepis ten nie dotyczy powiatu warszawskiego”, co nie odpowiada aktualnemu podziałowi administracyjnemu kraju. Celem tego przepisu w ówczesnym stanie prawnym było umożliwienie przekazywania gminom warszawskim pewnych zadań ustawowo przypisanych powiatowi warszawskiemu, jednak wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy zniesiono gminy warszawskie (zastąpiły je dzielnice m.st. Warszawy) oraz powiat warszawski. Status gminy przysługuje obecnie jedynie m.st. Warszawie, które wykonuje również zadania powiatu. Przepis art. 80 zdanie drugie ustawy – Prawo o ruchu drogowym utracił więc już swój sens, bowiem nawet jeśli przez „powiat warszawski” rozumieć m.st. Warszawę (jak nakazuje art. 31 ustawy o ustroju miasta stołecznego Warszawy), to i tak nie ma żadnych gmin, którym m.st. Warszawa mogłoby w drodze porozumienia powierzyć realizację zadań, wymienionych w art. 80 zdanie pierwsze ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Przekazanie realizacji tych zadań na rzecz dzielnic następuje nie w drodze porozumienia, lecz na podstawie statutu dzielnicy nadanego przez Radę m.st. Warszawy lub innych uchwał Rady m.st. Warszawy (art. 11 ust. 1 ustawy o ustroju miasta stołecznego Warszawy).

W kilku przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy występuje pojęcie „zakład opieki zdrowotnej”, które zostało wyeliminowane z obrotu prawnego ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Ustawa ta zastąpiła pojęcie „zakład opieki zdrowotnej” pojęciem „przedsiębiorstwo podmiotu leczniczego” (art. 218 ust. 2). Jednakże wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 960), pojęcie „przedsiębiorstwa podmiotu leczniczego” zastąpiono w ustawie o działalności leczniczej pojęciem „zakładu leczniczego”. W

nieobowiązującej już ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, w art. 2 ust. 1, ustawodawca zawarł przykładowy katalog różnych rodzajów zakładów opieki zdrowotnej, czego refleksem było wyliczenie zakładów opieki zdrowotnej zawarte w art. 5 pkt 7 ustawy – Kodeks wyborczy. Z uwagi na obecny kształt ustawy o działalności leczniczej, przenoszenie tego katalogu nie wydaje się uzasadnione, zaś adekwatną metodą zawężenia kręgu zakładów leczniczych, na terenie których mogą być organizowane zakłady lecznicze, wydaje się być odwołanie do występujących w ustawie o działalności leczniczej terminów „świadczenia szpitalne” oraz „stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne inne niż świadczenia szpitalne”. Oddaje to pierwotną intencję ustawodawcy, wskazującego w definicji z art. 5 pkt 7 ustawy – Kodeks wyborczy na „osoby, których stan zdrowia wymaga udzielania całodobowych świadczeń zdrowotnych”.

3. Skutki projektowanej ustawy

Zasadniczym skutkiem społecznym i prawnym projektowanej ustawy będzie poprawa spójności i przejrzystości systemu prawnego.

Ze względu na swój charakter i ograniczony zasięg ustawa nie wywoła skutków gospodarczych, jak również skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

4. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.